

Bangladesh

Bangladesh har en etnisk og religiøst temmelig homogen befolkning, hvoraf 88 procent af er muslimer. De resterende 12 procent af befolkningen fordeler sig med 11 procent hinduer, 0,7 procent buddhister samt 0,3 procent kristne. Bangladeshs befolkningsmæssige homogenitet skyldes primært de omstændigheder hvorunder landet blev dannet. Historisk blev Pakistan (hvor det nuværende Bangladesh indtil 1971 udgjorde Østpakistan) udskilt af Indien ved uafhængigheden i 1947, netop for at danne en muslimsk nation i modsætning til det hindu-dominerede Indien. I 1971 løsrev Bangladesh sig fra Pakistan på grund af konflikter baseret på sproglige og kulturelle forskelle.

Bangladeshs forfatnings artikel 2 (a) fastslår at statsreligionen er islam, men at andre religioner kan udøves. Forfatningens artikel 41.1.a fastslår at enhver borger har ret til at erklære sig som tilhænger af, udøve eller medvirke til at udbrede enhver religion og, i artikel 41.1.b., at ethvert religiøst samfund har ret til at etablere, vedligeholde og bestyre dets religiøse institutioner.

Forfatningen fastslår således, at islam er statsreligion, men stipulerer tillige mindretals rettigheder. Regeringen synes i det store og hele at respektere dette. Religiøse aspekter har imidlertid en stor indflydelse på myndighedernes politik og regeringen er sensitiv overfor befolkningsflertallets muslimske baggrund og identitet.

I praksis oplever hinduer, kristne og buddhister diskrimination fra det muslimske flertal. Islamiske ekstremister har ved flere lejligheder angrebet religiøse mindretal, kvinder, og udviklingsarbejdere, og myndighederne har i nogle tilfælde svigtet ved ikke at tage afstand fra, undersøge eller opklare disse angreb. Landets religiøse mindretal er desuden i realiteten stillet ugunstigt i forbindelse med adgang til offentlige stillinger og politiske embeder. Udvalg med ansvar for besættelse af embeder har sjældent repræsentation af minoriteter, og mange hinduer har haft svært ved at generhverve land som, på grund af deres religiøse tilhørsforhold, tidligere blev frataget dem – et forhold som den nuværende regering forud for valget i 1996 lovede at rette op på.

Udenlandske missionærer må arbejde i Bangladesh, men deres ret til at hverve tilhængere er ikke beskyttet af forfatningen og missionærer har haft problemer med at opnå visa.

Landets islamiske partier opnåede kun fire pladser i det 330 medlemmer stærke parlament ved seneste valg i 1996, og det synes ikke sandsynligt at disse partier står overfor at opnå en væsentlig større tilslutning ved det kommende valg, som skal holdes senest i september 2001. De islamiske partier er i alliance med det største oppositionsparti, Bangladesh Nationalist Party. Islamiske fundamentalister har på det seneste markeret sig forholdsvis stærkt ved udenomparlamentariske og voldelige aktioner i forbindelse med den ingangværende valgkamp. Den brede befolkning synes dog at lægge afstand til fundamentalisternes ekstreme metoder.

Danmark støtter en række projekter i Bangladesh som bl.a. sikrer rammerne for religionsfrihed gennem støtte til menneskerettigheder, god regeringsførelse og demokratisering. Støtten på dette område har primært været kanaliseret gennem private organisationer, men omfatter også støtte til statslige aktiviteter. I 1999 blev der eksempelvis indgået en regeringsaftale om støtte til forberedelse af en ombudsmandsinstitution i Bangladesh. En ombudsmand forventes udpeget i 2001. En aftale om dansk støtte til det bangalske retlige træningsinstitut blev underskrevet i indeværende år. Støtte til mediesektoren (den trykte presse) er igangsat gennem støtte til en bangalsk NGO og gennem aftaler med landets største nyhedsbureauer med sigte på at fremme formidling af menneskerettighedsspørgsmål til borgerne. Danmark støtter endvidere et projekt koordineret af FN's udviklingsprogram (UNDP) om oprettelse af en national menneskerettighedskommission.

Benin

Vodooens vugge stod i Benin, og vodooen praktiseres stadig udbredt i alle egne af landet. Samtidig står den kristne tro meget stærkt især i landets sydlige del, mens de fleste indbyggere i landets nordlige egne bekender sig til islam. Omkring en tredjedel af befolkningen er kristne, ca. en fjerdedel er muslimer, mens godt halvdelen af befolkningen praktiserer den traditionelle lokale religion i en eller anden forstand. Der er således mange beninere, som bekender sig til både den traditionelle religion samt en af de to store internationale trosretninger. Tolerancen er stor, og Benin er med rette stolt af sin religionsfrihed, som både er forankret i forfatningen og i det almindelige samfundsliv.

Såvel Benins første forfatning fra 1959 samt den gældende fra 1990 lægger vægt på, at forfat-